

บทที่ 14

หลักการฤทธิ์อำนาจ 8

ฤทธิ์อำนาจของพระวจนะ (ถ้อยคำ)

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสมารถทำสิ่งต่อไปนี้

- เขียนชื่อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- บอกถึงแหล่งที่มาของถ้อยคำแห่งฤทธิ์อำนาจ
- ให้คำจำกัดความของคำว่า “เรมา” และ “โลโกส”
- อธิบายว่าพระเยซูทรงเผชิญกับการท้าทายของซาตานโดยใช้ถ้อยคำแห่งฤทธิ์อำนาจอย่างไร
- อธิบายความรับผิดชอบของคุณที่มีต่อถ้อยคำแห่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า
- สรุปเป้าหมายที่มีฤทธิ์อำนาจของพระวจนะของพระเจ้า
- อธิบายว่าเหตุใดถ้อยคำของคุณเองจึงสำคัญในด้านที่เกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจฝ่ายวิญญาณ

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“เพราะว่าพระวจนะของพระเจ้านั้นไม่ตายและทรงพลานุภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบ สองคมใดๆ แทงทะลุกระทั่งจิตและวิญญาณ ตลอดข้อกระดูก และไขในกระดูก และสามารถวินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายในใจด้วย” สิบ
รู 4:12

คำนำ

พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เป็นถ้อยคำของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่องค์เดียวที่เขียนไว้ มีฤทธิ์อำนาจพิเศษอยู่ในถ้อยคำของพระเจ้า

“เพราะว่าพระวจนะของพระเจ้านั้นไม่ตายและทรงพลานุภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบ สองคมใดๆ แทงทะลุกระทั่งจิตและวิญญาณ ตลอดข้อกระดูก และไขในกระดูก และสามารถวินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายในใจด้วย” สิบ
รู 4:12

“คำของเราซึ่งออกไปจากปากของเราจะไม่กลับมาสู่เราเปล่า แต่จะสัมฤทธิ์ผลซึ่งเรามุ่งหมายไว้และให้สิ่งซึ่งเราใช้ไปทำนั้นจำเริญขึ้นฉนั้น” อิส
ยาห์ 55:11

คุณจะไม่มีความไว้วางใจได้รับความบริบูรณ์จากถ้อยคำของพระเจ้าจนกว่าคุณจะได้ประสบกับฤทธิ์อำนาจจากถ้อยคำของพระองค์

แหล่งที่มาของถ้อยคำนั้น

พระเจ้าคือ แหล่งที่มาของฤทธิ์อำนาจและของถ้อยคำที่เขียนไว้ของพระองค์ซึ่งทำให้ถ้อยคำของพระเจ้านั้นมีฤทธิ์อำนาจ

“องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานพระวจนะ พวกผู้หญิงที่นำข่าวดีก็เป็นพวกใหญ่โต” สดุดี 68:11

“เราขอบพระคุณพระเจ้าเสมอ เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลายได้รับพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งท่านได้ยินจากเรา ท่านไม่ได้รับไว้อย่างเป็นทางการแต่ได้รับไว้ตามความเป็นจริง คือเป็นพระวจนะของพระเจ้าซึ่งทำงานอยู่ในท่านทั้งหลายที่เชื่อ” 1 เธสะโลนิกา 2:13

พระเจ้าทรงสร้างโลกนี้ด้วยถ้อยคำของพระองค์

“โดยความเชื่อนี้เอง เราจึงเข้าใจว่า พระเจ้าได้ทรงสร้างกัลปจักรวาลด้วยพระดำรัสของพระองค์ ดังนั้นสิ่งที่มองเห็นจึงเป็นสิ่งที่เกิดจากสิ่งที่ไม่ปรากฏให้เห็น” ฮีบรู 11:3

พระเจ้าทรงสร้างฟ้าสวรรค์โดยถ้อยคำของพระองค์

“โดยพระวจนะของพระเจ้า ฟ้าสวรรค์ก็ถูกสร้างขึ้นมากับบริวารทั้งปวง ก็ด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์” สดุดี 33:6

พระเจ้าทรงผดุงโลกนี้และสรรพสิ่งในโลกนี้ตามที่เป็นอยู่โดยฤทธิ์อำนาจของถ้อยคำของพระองค์ และทรงผดุงโลกไว้ด้วยพระดำรัสอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ เมื่อพระองค์ได้ทรงชำระบาปแล้วก็ได้ประทับ ณ เบื้องขวาของพระเจ้าเบื้องบน” ฮีบรู 1:3

“เรมา” และ “โลโกส”

มีคำกรีกสองคำที่แตกต่างกันใช้ในพระคัมภีร์เพื่อหมายถึงพระวจนะของพระเจ้า ภาษากรีกเป็นภาษาที่ใช้เขียนพระคัมภีร์มาแต่เดิม

คำกรีกคำหนึ่งคือ “โลโกส” หมายถึงถ้อยคำทั้งหมดที่พระเจ้าเปล่งออกมาเป็นการเปิดเผยถึงสิ่งที่พระเจ้าตรัสอย่างสมบูรณ์

คำที่สอง “เรมา” หมายถึง การพูดของพระเจ้าอย่างเฉพาะเจาะจงซึ่งนำมาใช้ในสถานการณ์เฉพาะอย่าง

คำ “โลโกส” ซึ่งเป็นการเปิดเผยทั้งหมดของถ้อยคำของพระเจ้านั้นมีฤทธิ์อำนาจ แต่เมื่อพระเจ้าทรงทำให้ “เรมา” ถ้อยคำของพระองค์มีชีวิตนั้นขึ้นมาจากที่เขียนไว้ ถ้อยคำนั้นก็ยังมีฤทธิ์อำนาจเป็นพิเศษ

เมื่อพระเจ้าทำให้คำ “เรมา” มีชีวิตขึ้น ข้อความที่คุณอ่านมาหลายครั้งแล้วนั้นจะมีความหมายใหม่ขึ้นมาทันที ซึ่งคุณจะเห็นว่านำมาใช้ได้ สถานการณ์พิเศษที่คุณกำลังเผชิญ ถ้อยคำ “เรมา” ให้คำตอบ การเปิดเผยหรือการเล้าโลมใจที่คุณต้องการในเวลานั้น

การล่อลวงพระเยซู

ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าทรงมอบให้แก่พระเยซูคริสต์ ฤทธิ์อำนาจต้องถูกทดลอง ความเข้มแข็งจะเพิ่มขึ้นภายใต้การกดดัน

การเผชิญหน้าที่สำคัญระหว่างฤทธิ์อำนาจของพระเยซูและของซาตานมาถึงในระแวกของการรับใช้ในโลกลงของพระเยซู ก่อนจะเรียนต่อไปจงอ่านเกี่ยวกับการเผชิญหน้าใน มัทธิว 4:1-11, มาระโก 1:2-13, และลูกา 4:1-13

ประการแรก ซาตานพยายามทำให้พระเยซูเปลี่ยนก้อนหินเป็นขนมปัง ฤทธิ์อำนาจพระเยซูซึ่งต่อมาต้องเปลี่ยนน้ำให้เป็นน้ำองุ่นนั้นสามารถเปลี่ยนก้อนหินให้เป็นขนมปังได้ แต่ถ้าพระองค์จะทำดั่งนั้นในสถานการณ์เช่นนี้ ก็จะทำกับว่ากระทำโดยไม่ฟังพระเจ้าและใช้ฤทธิ์อำนาจเพื่อประโยชน์ของตนเอง

ต่อมาซาตานพยายามที่จะให้พระเยซูกระโดดลงมาจากยอดพระวิหาร เพื่อสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์ มันใช้พระคัมภีร์ในทางที่ผิด เพื่อชักชวนพระองค์ว่าเป็นการถูกต้องที่จะทำเช่นนั้น

ในประการที่สาม ซาตานล่อลวงพระเยซูด้วยอำนาจทั้งสิ้นของโลกนี้ ซาตานกล่าวว่ามันยกอาณาจักรทั้งหมดของโลกนี้ให้ ถ้าพระองค์เพียงแต่มั่นใจว่ามัน

ในการต่อสู้ด้วยฤทธิ์อำนาจแต่ละประการนั้น พระเยซูทรงเผชิญการทำทนายของซาตานโดยใช้ถ้อยคำของพระเจ้า พระเยซูทรงอ้างพระคัมภีร์ซึ่งใช้ได้กับสถานการณ์นั้น พระองค์ใช้ถ้อยคำของพระเจ้าที่เรียกว่า “เรมา”

ใช้ถ้อยคำแห่งฤทธิ์อำนาจ

ไม่เป็นการเพียงพอที่คุณจะรู้ว่า มีฤทธิ์อำนาจอยู่ในถ้อยคำของพระเจ้า การที่จะให้เกิดผล ถ้อยคำนั้นต้องนำมาใช้ตามที่พระเยซูทรงกระทำ

พระเยซูตรัสชัดเจนว่าถ้อยคำที่พระองค์ตรัสไม่ใช่ของพระองค์ เป็นถ้อยคำของพระเจ้า (ยอห์น 3:34, 14:10, 24, 17:8, 14)

พระเยซูกล่าวถ้อยคำของพระเจ้าด้วยฤทธิ์อำนาจ

“คนทั้งปวงอัศจรรย์ใจด้วยการสอนของพระองค์ เพราะคำของพระองค์ประกอบด้วยอำนาจ” ลูกา 4:32

“คนทั้งปวงก็ประหลาดใจนัก พุดกันว่า “คนนี้เป็นอย่างไรหนอ เพราะว่าท่านได้สั่งผีโสโครกด้วยสิทธิอำนาจและด้วยฤทธิ์เดช มันก็ออกมา” ลูกา 4:36

พระเยซูตรัสถ้อยคำนั้นแก่คนมีชื่อเสียงและเขาได้รับการรักษา

“แล้วพระองค์ได้เสด็จเข้าไปในธรรมศาลาอีก และที่นั่นมีคนหนึ่งมือข้างหนึ่งลีบ

คนเหล่านั้นคอยดูว่าพระองค์จะรักษาโรคให้คนนั้นในวันสะบาโตหรือไม่ เพื่อเขาจะหาเหตุฟ้องพระองค์ได้ พระองค์ตรัสแก่คนมีอสิบว่า “มาข้างหน้าเถอะ”

พระองค์จึงตรัสแก่คนทั้งหลายว่า “ในวันสะบาโตควรจะทำการดีหรือควรจะทำร้าย จะช่วยชีวิตดีหรือจะผลาญชีวิตเสียดี” ฝ่ายคนทั้งปวงก็นิ่งอยู่

พระองค์มีพระทัยเป็นทุกข์เพราะใจเขาแข็งกระด้างนัก และได้ทอดพระเนตรดูรอบ ๆ ด้วยพระพิโรธ และพระองค์ตรัสแก่คนมีอสิบนั้นว่า “จงเหยียดมือออกเถิด” เขาก็เหยียดออก และมือของเขาก็หายเป็นปกติ” มาระโก 3:1-5

พระองค์ตรัสถ้อยคำนั้นแก่คนโรคเรื้อนและเขาได้ถูกชำระให้สะอาด (มัทธิว 8:2-3)

พระองค์ตรัสว่า.....

“จงลุกขึ้น” แก่คนง่อยที่สระน้ำ (ยอห์น 5:8)

“จงมองเห็น” แก่คนตาบอด (ลูกา 7:21)

“จงออกไปซิ” แก่ผีमार (มัทธิว 9:32-33)

“จงได้ยिन” แก่คนหูหนวก (มาระโก 7:32-35)

“จงออกมา” แก่คนตาย (ยอห์น 11:44)

พระเยซูรู้ว่ามีฤทธิ์อำนาจในถ้อยคำของพระเจ้า แต่พระองค์รู้ด้วยว่าคนต้องได้ยินและตอบสนองต่อถ้อยคำนั้นเพื่อให้งังเกิดผล

ถ้อยคำของพระเยซูซึ่งเป็นถ้อยคำของพระเจ้านั้นมีฤทธิ์อำนาจมากจนทำกิจได้จากที่ไกล พระเยซูไม่จำเป็นต้องอยู่ ณ ที่ที่มีปัญหา ชายคนหนึ่งซึ่งมีคนใช้ที่เจ็บป่วยอยู่กล่าวว่า....

“พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์เป็นคนที่ไม่สมควรที่จะรับเสด็จพระองค์เข้า ใต้ชายคาของข้าพระองค์ ขอพระองค์ตรัสเท่านั้น บ่าวของข้าพระองค์ก็จะหายโรค”

แล้วพระเยซูจึงตรัสกับนายร้อยว่า “จงกลับบ้านเถิด ท่านมีศรัทธาแล้ว จงได้ผลตามศรัทธานั้น” ในทันใดนั้นเอง บ่าวของเขาก็หายเป็นปกติ”

มัทธิว 8:8, 13

ชายคนนี้เป็นหนึ่งในฤทธิ์อำนาจของถ้อยคำของพระเจ้า เขารู้ว่ามันมีฤทธิ์อำนาจมากจนไม่ถูกกระทบด้วยเวลา สถานที่ หรือข้อจำกัดอื่นใดของมนุษย์

แต่การที่จะทำให้บังเกิดผลในชีวิตและสถานการณ์ของเขาเอง เขาต้องอ้างสิทธิ เขาต้องใช้ถ้อยคำของพระเจ้าเพื่อได้รับประโยชน์จากฤทธิ์อำนาจนั้น

คริสตจักรสมัยแรกใช้ถ้อยคำที่มีฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เปาโลกล่าวว่า

“คำพูดและคำเทศนาของข้าพเจ้าไม่ใช่คำที่เกลี้ยกล่อมด้วยสติปัญญา แต่เป็นคำซึ่งได้แสดงพระวิญญาณและพระเดชานุภาพ

“เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้อาศัยสติปัญญาของมนุษย์ แต่อาศัยฤทธิ์เดชของพระเจ้า” 1 โครินธ์ 2:4, 5

“แต่ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด ข้าพเจ้าจะมาหาท่านในไม่ช้านี้ และข้าพเจ้าจะหยั่งดูมิใช่ถ้อยคำของคนที่ยองเหล่านั้น แต่จะหยั่งดูฤทธิ์อำนาจของเขา” 1 โครินธ์ 4:19

ฤทธิ์อำนาจของถ้อยคำนั้น

พระเจ้าทรงเป็นฤทธิ์อำนาจที่อยู่เบื้องหลังถ้อยคำของพระองค์

“คำของเราซึ่งออกไปจากปากของเรา จะไม่กลับมาสู่เราเปล่า แต่จะสัมฤทธิ์ผลซึ่งเรามุ่งหมายไว้ และให้สิ่งซึ่งเราใช้ไปทำนั้นจำเจริญขึ้น ฉะนั้น” อีสยาห์ 55:11

“เจ้าเห็นถูกต้องดีแล้ว เพราะเราเฝ้าดูถ้อยคำของเรา เพื่อให้กระทำสำเร็จ” เยเรมีย์ 1:12

ถ้อยคำของพระเจ้าให้ฤทธิ์อำนาจที่ยิ่งใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

“เพราะว่าพระวณะของพระเจ้านั้นไม่ตายและทรงพลานุภาพอยู่เสมอ เสมอคมยิ่งกว่าดาบ สองคมใดๆ แทะทะลุกระทั่งจิตและวิญญาณ ตลอดข้อกระดูกและไขในกระดูก และสามารถวินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายในใจด้วย”

ฮีบรู 4:12

พระเจ้าทรงให้เกียรติแก่ถ้อยคำของพระองค์เหนือพระนามของพระองค์

“ข้าพระองค์กราบลงตรงมายังพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และถวายโมทนาพระคุณแก่พระนามของพระองค์ เพราะความรักมั่นคงและความสัตย์สุจริตของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเชิดชูพระนามและพระวณะของพระองค์เหนือสารพัด” สดุดี 138:2

อะไรคือเป้าหมายที่ทรงฤทธิ์อำนาจซึ่งทำให้สำเร็จลงได้โดยถ้อยคำของพระเจ้า จงศึกษาข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้

ถ้อยคำของพระเจ้านั้น...

- มีประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และคำสอนเรื่องความชอบธรรม 2 ทิโมธี 3:16-17
- นำความเชื่อในข้อความแห่งข่าวประเสริฐ กิจการ 4:4
- ชำระให้สะอาด ยอห์น 15:3, เอเฟซัส 5:26
- นำชีวิตนิรันดร์มาให้ ถ้าเราได้ยินและเชื่อ ยอห์น 5:24

- เป็นพื้นฐานของการพิพากษานิรันดร์ ยอห์น 12:48
- ใช้เพื่อไถ่วิญญาณโสโครกออกไป มัทธิว 8:16, ลูกา 4:36
- ตามด้วยหมายสำคัญการอัศจรรย์ และทำให้คนแน่ใจถึงความจริงของข่าวประเสริฐ มาระโก 16:20
- ให้ความแน่ใจในความรอด 1 ยอห์น 1:2-6
- ทำให้ประสบการณ์ของการบังเกิดใหม่ 1 เปโตร 1:23, สดุดี 119:41
- เป็นบันทึกถึงความจริงแห่งข่าวประเสริฐ 1 ยอห์น 5:7
- ชำระผู้เชื่อให้บริสุทธิ์ 1 ทิโมธี 4:5
- ให้ความหวัง สดุดี 130:5, 119:49, 81
- นำการรักษามาให้ สดุดี 107:20
- รักษาเราให้พ้นจากคนทำลาย สดุดี 17:4
- เป็นจิตวิญญาณและเป็นชีวิต ยอห์น 6:63
- นำความชื่นชมยินดีมาให้ เยเรมีย์ 15:16
- เพิ่มความเชื่อ โรม 10:17
- เล้าโลมใจ 1 เธสะโลนิกา 4:18, สดุดี 119:50, 52
- นำการเลี้ยงดูฝ่ายวิญญาณ 1 ทิโมธี 4:6
- นำคำตอบการอธิษฐานมาให้ ยอห์น 15:7
- เป็นกุญแจสู่ความสำเร็จ โยชูวา 1:8
- เป็นพระพรถ้าเราได้ยินและรักษาถ้อยคำไว้ ลูกา 11:28
- นำพระพรเมื่อเราทำตามและสาปแช่งถ้าเราไม่ทำตาม เฉลยธรรมบัญญัติ 28
- เป็นอาวุธในเวลาที่ถูกล่อลวง มัทธิว 4
- ทำให้วิญญาณกลับใจใหม่ สดุดี 19:7
- ทำให้คนฉลาด สดุดี 19:7
- ให้ความสว่าง สดุดี 19:8
- ตักเตือน สดุดี 19:11
- นำรางวัลที่ยิ่งใหญ่มาให้เมื่อกระทำตาม สดุดี 19:11
- เป็นทางไปสู่สวรรค์ วิวรณ์ 22:14
- นำพระพรของการเดินในทางชอบธรรม สดุดี 119:1-3
- ทำให้เราฉลาดกว่าศัตรู ครุและบรรพบุรุษของเรา สดุดี 119:98-104
- ทำให้มีชีวิต สดุดี 119:25
- ทำให้แข็งแรง สดุดี 119:28
- เป็นพื้นฐานของพระเมตตา สดุดี 119:58
- นำความยินดีมาให้ สดุดี 119:92
- ทำให้คนมีความเข้าใจ สดุดี 119:130, 104, 169
- ปลดปล่อย สดุดี 119:170

ความรับผิดชอบที่มีต่อพระวจนะ

โดยเหตุที่พระวจนะของพระเจ้านั้นมีฤทธิ์อำนาจมาก ผู้เชื่อจึงมีความรับผิดชอบในการที่จะทำให้โลกนี้รู้จักพระวจนะ

คริสตจักรในยุคแรกมีความรับผิดชอบสำหรับพระวจนะ เขาไปทุกหนทุกแห่งเพื่อเทศนาพระวจนะ (กิจการ 8:4, 12:24, 13:49) เขาขอพระเจ้าให้เขามีความกล้าหาญที่จะกล่าวพระวจนะ (กิจการ 4:29, 31) พระวจนะของพระเจ้าเพิ่มพูนขึ้นตลอดทั้งโลกเพราะว่าเขามีความสัตย์ซื่อ (กิจการ 6:7, 19:20)

พระเจ้าทรงยืนยันพระวจนะของพระองค์ด้วยหมายสำคัญที่เกิดขึ้นตามมา หมายสำคัญจะไม่มาก่อนพระวจนะ

คุณมีความรับผิดชอบที่จะเผยแพร่ถ้อยคำที่มีฤทธิ์อำนาจนี้ไปสู่อำนาจของโลก จงเรียนรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบของคุณโดยศึกษาพระคัมภีร์ต่อไปนี้

พระเจ้าทรงมอบพระวจนะแก่คุณเพื่อคุณจะถูกกับผู้อื่นได้ : เฉลยธรรมบัญญัติ 18:18-19, อิศยาห์ 51:16, เยเรมีย์ 1:9, 3:12, 5:14, 26:12, เอเสเคียล 2:7-8

ถ้าคุณได้รับการสอนพระวจนะของพระเจ้า คุณก็มีความรับผิดชอบที่จะสอนผู้อื่น กาลาเทีย 6:6

คุณต้องเทศนาพระวจนะตลอดทั่วทั้งโลก : ลูกา 24:47, มาระโก 16:15, 2 ทิโมธี 4:2

คุณต้องไม่กล่าวคำพูดของคุณเอง แต่ต้องกล่าวพระวจนะของพระเจ้า อิศยาห์ 58:13

คุณต้องไม่อับอายต่อพระวจนะ มาระโก 8:38

คุณต้องสอนพระวจนะต่อลูกๆ ของคุณ เฉลยธรรมบัญญัติ 6:6-9

คำพูดของคุณเอง

พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์อำนาจเนื่องจากว่าเป็นถ้อยคำของพระเจ้าที่เที่ยงแท้และทรงพระชนม์อยู่ แต่คำพูดของคุณเองก็มีอำนาจด้วย โดยเฉพาะเมื่อคุณกล่าวพระวจนะของพระเจ้า

คุณสามารถมีชัยชนะเหนือซาตานโดยทางพระวจนะ

“เขาเหล่านั้นชนะพญามารด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก และเพราะคำพยานของพวกเขาเอง เพราะเขาไม่ได้เสียดายที่จะพลีชีพของตน” **วิวรณ์ 12:11**

การสารภาพบาปด้วยปากของคุณเป็นส่วนหนึ่งของความรอด

“แต่ความชอบธรรมนั้นว่าอย่างไร ก็ว่า “ถ้อยคำนั้นอยู่ในปากของท่าน และอยู่ในใจของท่าน” คือคำซึ่งก่อให้เกิดความเชื่อที่เราทั้งหลายประกาศอยู่นั้น

คือว่าถ้าท่านจะรับด้วยปากของท่านว่า พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อในจิตใจว่าพระเจ้าได้ทรงชุบพระองค์ให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด

ด้วยว่า ความเชื่อด้วยใจก็นำไปสู่ความชอบธรรม และการยอมรับสัจจะของพระเจ้าด้วยปากก็นำไปสู่ความรอด” **โรม 10:8-10**

“แต่ความชอบธรรมนั้นว่าอย่างไร ก็ว่า “ถ้อยคำนั้นอยู่ใกล้ท่าน อยู่ในปากของท่าน และอยู่ในใจของท่าน” คือคำซึ่งก่อให้เกิดความเชื่อที่เราทั้งหลายประกาศอยู่นั้น

คือว่าถ้าท่านจะรับด้วยปากของท่านว่า พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อในจิตใจว่าพระเจ้าได้ทรงชุบพระองค์ให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด

ด้วยว่า ความเชื่อด้วยใจก็นำไปสู่ความชอบธรรม และการยอมรับสัจจะของพระเจ้าด้วยปากก็นำไปสู่ความรอด” โรม 10:8-10

ลิ้นของคุณมีอำนาจที่จะนำความตายฝ่ายวิญญาณหรือนำชีวิตมาให้ขณะที่คุณรับใช้ผู้อื่นอยู่

“ความตายความเป็น อยู่ที่อำนาจของลิ้น และบรรดาผู้ที่รักมันก็จะกินผลของมัน” สุภาษิต 18:21

คุณอาจเป็นกับดักตัวคุณเองด้วยคำพูดของคุณ หมายถึงว่าคุณอาจนำความเดือดร้อนมาสู่ตัวคุณจากสิ่งที่คุณพูด

“ถ้าเจ้าติดบ่วงเพราะคำจากบาปของเจ้า และเจ้าติดกับเพราะคำพูดของเจ้า” สุภาษิต 6:2

คำพูดคุณอาจกีดกันคุณจากการรับรู้ถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

“คือบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “เราจะชนะด้วยลิ้นของเรา ริมฝีปากของเราเป็นฝ่ายเรา ใครจะเป็นนายเรา”” สดุดี 12:4

ซาตานใช้สิ่งที่คุณพูดเป็นเหตุให้เกิดช่องทางเข้าไปในวิญญาณของคุณ

“ลิ้นที่สุภาพเป็นต้นไม้แห่งชีวิต แต่ลิ้นตลบตะแลงทำให้น้ำใจแตกสลาย” สุภาษิต 15:4

สิ่งที่คุณพูดมีผลกระทบต่อวิญญาณของคุณ

“ปากของคนโง่เป็นสิ่งที่ทำลายตัวเขาเอง และริมฝีปากของเขาก็เป็นบ่วงดักตนเอง” สุภาษิต 18:7

“บุคคลที่รักษาปากและลิ้นของตนก็รักษาตัวเขาเองให้พ้นความลำบาก” สุภาษิต 21:23

คำพูดของคุณมีผลกระทบต่อร่างกายทุกส่วนของคุณ

“และลึนนั้นก็เป็นไฟ ลึนเป็นโลกที่ไร้ธรรมในบรรดาอวัยวะของเรา เป็นเหตุให้ทั้งกายมลทินไป ทำให้วิญญูะแห่งชีวิตเผาไหม้ และมันเองก็ติดไฟโดยนรก” ยากอบ 3:6

คำพูดของคุณมีผลกระทบต่อชีวิตทั้งหมดของคุณ

“บุคคลที่ระแวงระวังปากของเขาจะสงวนชีวิตของเขา บุคคลที่เปิดริมฝีปากกว้างก็มาถึงความพินาศ” สุภาษิต 13:3

ผู้เชื่อปิดกั้นการไหลของฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในชีวิตของเขาโดยทางคำพูดของเขาเอง เขาพูดเรื่องความโลภ รูปเคารพและคำพูดโง่ๆ เขาได้เสียดกันเรื่องบทบัญญัติของมนุษย์ซึ่งทำให้คนหันออกจากความจริงแห่งความประเสริฐ เขาพูดคำชั่วร้ายเกี่ยวกับคนอื่น บ่นพึมพำ ร้องทุกข์ คุยโวและโกหก เขาพูดคำที่สร้างความแตกแยก คำพูดของการสาปแช่งและความขมขื่น

แล้วเขาก็สงสัยว่าเหตุใดเขาจึงปราศจากฤทธิ์อำนาจ

จงจำไว้ว่า การไหลของฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในชีวิตของคุณไม่เพียงแต่มีผลกระทบจากถ้อยคำของพระเจ้าเท่านั้น แต่ยังมีผลกระทบจากคำพูดของคุณเองด้วย

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 14

1. เขียนชื่อพระคัมภีร์ที่สำคัญจากความทรงจำ

.....
.....
.....

2. ใครคือแหล่งของถ้อยคำแห่งฤทธิ์อำนาจ

.....

3. “เรมา” ถ้อยคำของพระเจ้าคืออะไร

.....
.....

4. “โลโกส” ถ้อยคำของพระเจ้าคืออะไร

.....
.....

5. พระเยซูทรงเผชิญการทำทายนองศาตามอย่างไร

.....

6. จงสรุปสิ่งที่คุณได้เรียนในบทนี้เกี่ยวกับความรับผิดชอบของคุณที่มีต่อถ้อยคำแห่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

.....

.....

.....

7. จงสรุปสิ่งที่คุณเรียนรู้ในบทนี้เกี่ยวกับจุดประสงค์ที่มีฤทธิ์อำนาจของพระวาระของพระเจ้า

.....

.....

.....

8. ข้อความต่อไปนี้ถูกหรือผิด “ถ้อยคำของคุณเองไม่มีผลให้เกิดฤทธิ์อำนาจฝ่ายวิญญาณ” ข้อความนี้ _____

คำตอบบททดสอบ บทที่ 14

1. “เพราะว่าพระวาระของพระเจ้านั้นไม่ตายและทรงพยานภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคม ไตๆ แทะทะลุกระทั้งจิตและวิญญาณ ตลอดข้อกระดูกและไขในกระดูก และสามารถวินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายในใจด้วย” ฮีบรู 4:12

2. พระเจ้า

3. “เรมา” ถ้อยคำของพระเจ้า หมายถึงคำพูดของพระเจ้าที่เฉพาะเจาะจงใช้ได้กับสถานการณ์เฉพาะอย่าง

4. “โลโกส” ถ้อยคำของพระเจ้าหมายถึง คำพูดทั้งหมดของพระเจ้า เป็นการเปิดเผยอย่างสมบูรณ์ว่าพระเจ้าตรัสอะไรบ้าง

5. พระองค์เผชิญกับซาตานด้วยถ้อยคำแห่งฤทธิ์อำนาจ คือพระวจนะของพระเจ้า พระองค์ทรงใช้ “เรมา” ถ้อยคำของพระเจ้า
6. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับคำอธิบายในหน้า
7. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับคำอธิบายในหน้า
8. ผิด

เพื่อศึกษาด้วยตนเองต่อไป

1. จงอ่านปฐมกาลบทที่ 1 และสังเกตดูฤทธิ์อำนาจของการทรงสร้างที่มีในถ้อยคำของพระเจ้าแล้ว ชิดเส้นใต้วลีที่ว่า “และพระเจ้าตรัสว่า” ทุกวลี
2. จงศึกษามากขึ้นเกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจของลึนของคุณเอง ในหลักสูตรชื่อว่า “ยุทธวิธีฝ่ายวิญญาณ : คู่มือของสงครามฝ่ายวิญญาณ” ยุทธวิธีเพื่อควบคุมลึนของคุณได้ให้ไว้ในหลักสูตรนี้
3. พระเยซูถูกเรียกว่าเป็น “พระวาทะของพระเจ้า” ในรูปของมนุษย์ จงอ่าน ยอห์น 1

4. คนเขียนบันทึกครั้งแรกถึงถ้อยคำของพระเจ้า ในอพยพ 20:1-7
5. มีการแบ่ง 2 ประการใหญ่ ๆ ของพระวจนะของพระเจ้าคือ น้ํานมแห่งพระวจนะและอาหารแข็งแห่งพระวจนะ

น้ํานมแห่งพระวจนะเป็นจริงพื้นฐานซึ่งเข้าใจได้ง่ายๆ อาหารแข็งคือคำสอนที่ลึกลงไปแห่งพระวจนะ ซึ่งทำให้เติบโตฝ่ายวิญญาณ

จงอ่านเกี่ยวกับการแบ่งชนิดนี้ได้ใน ฮีบรู 5:13-14 และ 1 เปโตร 2:2